

кредитоспроможності позичальника враховувати рентабельність виробництва не загалом, а за окремими видами сільськогосподарської продукції [2].

Аналізуючи визначення поняття «кредитні відносини», які надають сучасні вчені, вважаємо, що зміст цієї категорії повністю розкриває наступне тлумачення: кредитні відносини – це тип економічних відносин, що виникає між банківською установою та клієнтом внаслідок надання позикових коштів чи зобов’язання, яке передбачає його виконання в грошовій формі у майбутньому на умовах домовленості сторін.

Інформаційні джерела

1. Хмелярчук М. І. Внесок українських вчених у розвиток теорії кредиту/ *Науковий вісник НЛТУ України*. 2009. № 19. С. 295-302.
2. Ісаян А. М. Теоретичні аспекти банківського кредитування підприємств АПК / *Фінансово–кредитна діяльність: проблеми теорії та практики*: зб. наук. праць. 2013. Вип. 1 (14). С. 260-269.
3. Про банки і банківську діяльність : Закон України / URL: https://ips.ligazakon.net/document/view/T002121?an=827216&ed=2020_07_03
4. Непочатенко А.А. Економічна суть банківського кредиту та кредитних відносин: URL: http://www.sworld.education/conference/year-conference-sw/the-content-of-conferences/archives-of-individual-conferences/april-2017.INNOVATIVE_VIEWS_IN_TO_THE_FUTURE_2017
5. Сомик А. В. Аналіз стану банківського кредитування сільськогосподарських виробників / *Вісник Сумського держ. аграр. ун-ту*. 2003. № 1 (14). С. 30-34.

КОНЦЕПТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ФІНАНСОВОЇ СТРАТЕГІЇ ТА ЇЇ РОЛЬ У РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Коваль М.З., здоб. ОС «магістр»

Соболевська Ю.Ю., здоб. ОС «магістр»

Даниляк Ю.Я., здоб. ОС «магістр»

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **М.І. Веклюк**
ПВНЗ «Європейський університет»

В умовах кризового функціонування підприємств все більш необхідним стає стратегічне розуміння шляхів розвитку, створення передумов стійкого економічного зростання в довгостроковому періоді. На перший план виходять стратегічні аспекти діяльності суб’єктів бізнесу, що можуть забезпечити перспективу їх існування

тільки на основі якісного стратегічного управління, серед визначальних компонентів якого є процеси формування і практичної реалізації фінансової стратегії.

Фінансова стратегія є одним із базових інструментів управління діяльністю суб'єктів господарювання. Реалізація ними будь-яких стратегічних, тактичних та оперативних заходів тісно пов'язана із фінансовою стратегією, адже в ринковій економіці будь-яка економічна дія визначається фінансовою складовою.

Важливість розкриття змісту категорії «фінансова стратегія підприємства» визначається потужністю змін чинників макросередовища. Динамічність базових макроекономічних показників, темпи технологічного прогресу, часті зміни кон'юнктури товарного і фінансового ринків, нестабільність державної економічної політики і форм регулювання фінансової діяльності не сприяють ефективному управлінню фінансами суб'єктів господарювання на основі попередньо накопиченого досвіду і класичних методів фінансового менеджменту. За таких умов відсутність фінансової стратегії, що пристосована до можливих змін чинників макросередовища може викликати те, що фінансові рішення будуть спонукати до виникнення зниження і протиріч ефективності функціонування суб'єкта господарювання. Окрім цього, вітчизняні суб'єкти господарювання функціонують у нестійкому ринковому середовищі, відповідно, вони повинні постійно змінювати напрями виробничо-господарської діяльності з урахуванням комерційних можливостей. Практична реалізація таких напрямів потребує впровадження нових технологій, змін виробничого асортименту, освоєння нових ринків збуту продукції тощо. За таких умов суттєве підвищення інвестиційної активності суб'єкта господарювання і диверсифікація форм фінансової діяльності мають носити прогнозований характер, що визначається саме фінансовою стратегією.

Варто відзначити, що категорія «фінансова стратегія» – це порівняно нове поняття у вітчизняній науці та практиці управління. Слід підмітити, що у світовій практиці (зокрема, європейській та американській) з фінансового менеджменту категорія «фінансова стратегія» не вживається. Зарубіжні науковці оперують такими поняттями, як, наприклад, «довгострокові інвестиційні рішення», «фінансове планування», «управління структурою капіталу» тощо. У стратегічному менеджменті фінансова стратегія розглядається виключно як різновид функціональних стратегій.

Інші розглядають фінансову стратегію як систему довготермінових цілей фінансової діяльності підприємства і шляхів їх

досягнення. Найбільш часто можна зустріти наукові підходи, які трактують фінансову стратегію виключно як частину загальної стратегії розвитку підприємства, інші розглядають дане поняття як одну із головних функцій фінансового менеджменту [1, с. 37].

Відзначене визначення категорії «фінансова стратегія підприємства» достатньо обґрунтоване, враховує специфічні властивості її елементів. Окрім цього, відображає лише окремі сторони об'єкта, що досліджується. Це пояснюється тим, що досліджувана дефініція «фінансова стратегія» - це багатоаспектне поняття, що включає комплекс елементів, саме тому досить складно визначити єдине, вичерпне визначення цього поняття. Саме тому до її дослідження необхідно застосовувати комплексний підхід, адже фінансова стратегія, з однієї сторони, корелює із загальною стратегією розвитку підприємства, а з іншої – основна функція фінансового менеджменту і відповідно передбачає визначення конкретних фінансових цілей та завдань, обґрунтовує стратегічні орієнтири фінансової діяльності підприємства.

У зазначеному контексті слушно відзначає Бланка І.О., що фінансова стратегія є одним із найважливіших видів функціональної стратегії суб'єкта бізнесу, що забезпечує усі базові напрями розвитку його фінансово-господарської діяльності та фінансових відносин через вибір найбільш ефективних шляхів досягнення цілей, формування довгострокових фінансових цілей, адекватного коригування векторів формування та використання фінансових ресурсів за умови змін макросередовища [2, с. 11].

З урахуванням місця і ролі фінансової стратегії в стратегічному наборі підприємства, як важливого інструменту забезпеченості фінансової безпеки та розвитку (в т.ч. за рахунок можливостей використання фінансового потенціалу підприємства) виділяють її сутнісні характеристики, що характеризують досліджувану категорію (рис. 1).

Отже, стратегія передбачає, перш за все, довгострокову орієнтацію на вирішення ключової пріоритетної задачі у зазначений період часу. Поняття «фінансова» підкреслює економічну природу базових категорій: капіталу, кредиту, фінансів, а також на необхідність орієнтації на часовий чинник. Адже розв'язання кожної фінансової проблематики як в теорії, так і на практиці прикріплені до фактору часу, дія котрого коригує направленість і наповненість фінансових потоків суб'єктів.

Рис. 1. Базові характеристики фінансової стратегії підприємства

Інформаційні джерела

1. Гончаренко О.М. Фінансова стратегія: теоретичні питання розробки та реалізації. *Вісник соціально-економічних досліджень*. 2015. №1. С. 35-40.

2. Бланк І.О. Фінансова стратегія підприємства. Київ : Ніка – Центр, 2008. 520 с.

СУТНІСТЬ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Кравець І.М., здоб. ОС «магістр»

Мацех С. І., здоб. ОС «магістр»

Вартовник І.М., здоб. ОС «магістр»

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **М.І. Вихлюк**
ПВНЗ «Європейський університет»

В умовах фінансово-економічної кризи визначення інвестиційної привабливості підприємств є достатньо складним завданням, оскільки на даний процес чинять вплив зовнішні змінні фактори впливу, високий ступінь ризикованості і непередбачуваності подій та нестабільність економіки.

У наукових джерелах [1, с.9] термін “привабливість” з’явився нещодавно й використовувався переважно як: